

Rola dotyku w rozwoju dziecka

Dla każdego z nas dotyk jest ważnym, intymnym doznaniem. Pozwalamy się dotykać niewielu – wybranym osobom. Sami również dotykamy innych w ściśle określonych sytuacjach. Dotyk pełni funkcję informacyjną: dotykamy osób, do których czujemy sympatię, miłość. A czym jest dla dziecka?

1. Dotyk w rozwoju dziecka

Jest wiodącym zmysłem dla noworodka, który nie widzi zbyt wyraźnie, a to, co słyszy, nie jest informacją lecz szumem, niejasnym hałasem. Jedynie dotyk potrafi bezbłędnie odczytać i zrozumieć. Powinien przybierać różne formy: przytulania, ubierania, rozbierania, kontaktu z wodą, kontaktu z różnymi materiałami czy fakturami.

Nosząc dziecko w chuście, jesteśmy z nim stale w kontakcie fizycznym. Uspokaja to maluszka, który czuje się bezpiecznie – a dla mamy czy taty jest także bardzo przyjemnym uczuciem. **Bliskość fizyczna** otwiera nas na drugiego człowieka, pozwala budować więź psychiczną. Szczególnie ważne jest to w przypadku dzieci, które nie potrafią w inny sposób zaangażować się w relacje. Okazywanie im czułości poprzez przytulanie, dotykanie, głaskanie – jest bardzo potrzebne. Nie tylko w sytuacjach związanych z dbaniem o higienę. Polecaną przez specjalistów metodą jest masowanie maluszka – możemy go wtedy dotykać z uczuciem i będzie to fajna zabawa dla obu stron.

Dotykanie pobudza również rozwój **inteligencji** - szybciej powstają połączenia między synapsami w mózgu. Dziecko odkrywa przy naszej pomocy obszary swojego ciała, których jeszcze nie zna, nie wie czemu służą, ale już identyfikuje je pozytywnie i czerpie z nich radość. **Dotyk niemowlęcia**, ale i dziecka starszego, zawsze jest sygnałem akceptacji, miłości, troski. Dzięki temu dziecko będzie mogło zaakceptować samego siebie. Gdy w miarę upływu czasu i zachodzących zmian rozwojowych, będziemy komunikować oprócz miłości inne uczucia (poprzez zakazy, nakazy, dyscyplinowanie itd.) poprzez dotyk, zawsze odnajdzie ono ukojenie i spokój. W ten sposób uczymy dzieci otwartości, zachęcamy do okazywania uczuć, do autentyczności. Akceptacja samego siebie, a potem akceptacja innych ma swoje źródło między innymi w bliskości fizycznej z matką.

2. Jak dotyk wpływa na więź rodzica z dzieckiem?

Dotykajmy nasze dzieci jak najczęściej, nie potrzebujemy ku temu pretekstu. Znajdźmy każdego dnia kilka chwil, aby bez powodu przytulić, pogłaskać, z czułością i miłością dotknąć synka czy córkę. Jest to inwestycja

w siłę jego ego i naszą wzajemną relację. Gdy będziemy to praktykować, niedługo przekonamy się, że dziecko to odwzajemni. Także będzie lubiło się przytulać, pogłaskać mamę czy tatę. Dla nas to ogromna radość i pewność, że niezależnie od tego, co wydarzy się w przyszłości, zbudowaliśmy platformę zaufania i akceptacji z naszym dzieckiem.

Źródło: parenting.pl